

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 16.02.1987, sp. zn. 7 Tz 5/87, ECLI:CZ:NS:1987:7.TZ.5.1987.1

Číslo: 27/1988

Právní věta: Výpočet časových údajů souvisejících s dopravní nehodou je objasněním skutečnosti důležité pro trestní řízení, ke kterému je třeba odborných znalostí ve smyslu § 105 odst. 1 věta první tr. ř. Soud je povinen přibrat znalce, i když sám má takové znalosti, které by mu umožňovaly výpočet provést.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 16.02.1987

Spisová značka: 7 Tz 5/87

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dokazování, Doprava

Předpisy: 141/1961 Sb. § 105 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27

Výpočet časových údajů souvisejících s dopravní nehodou je objasněním skutečnosti důležité pro trestní řízení, ke kterému je třeba odborných znalostí ve smyslu § 105 odst. 1 věta první tr. ř. Soud je povinen přibrat znalce, i když sám má takové znalosti, které by mu umožňovaly výpočet provést.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 16. 2. 1987 sp. zn. [7 Tz 5/87.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek krajského soudu v Ostravě z 4. 11. 1986 sp. zn. 6 To 437/86 a rozsudek okresního soudu v Olomouci z 12. 9. 1986 sp. zn. 3 T 207/86 a okresnímu prokurátorovi v Olomouci přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Olomouci ze dne 12. 9. 1986 sp. zn. 3 T 207/86 byla obviněná J. Z. uznána vinnou trestným činem ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1, 2 tr. zák. a odsouzena podle § 223 odst. 2 tr. zák. s použitím ustanovení § 43 odst. 1 tr. zák. k trestu nápravného opatření na šest měsíců se srážkou 15 12077dměny za práci ve prospěch státu (§ 44 odst. 1, 3 tr. zák.). Podle § 49

odst. 1 tr. zák. byl obviněné uložen trest zákazu činnosti záležející v zákazu řízení motorových vozidel na dobu jednoho roku. Obviněná spáchala trestný čin podle rozsudku tím, že dne 11. 5. 1986 kolem 18.40 hod. na křižovatce ulic Leninova, Havlíčkova a Pavelčákova v Olomouci si jako řidička osobního automobilu zn. Š 120 L SPZ OCE 16-59 počínala tak nepozorně, že na přechodu pro chodce srazila chodkyni R. P. a způsobila jí zejména zlomeninu ramene kosti stydké vpravo, což si vyžádalo léčení do 3. 6. 1986. Tento rozsudek byl napaden včas podaným odvoláním obviněné.

Z podnětu tohoto odvolání krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne

4. 11. 1986 sp. zn. 6 To 437/86 podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil rozsudek okresního soudu a obviněnou znovu uznal vinnou trestným činem ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák. a odsoudil ji podle téhož ustanovení zákona s použitím § 43 odst. 1, § 44 odst. 1, 3 tr. zák. k trestu nápravného opatření na čtyři měsíce se srážkou 10 z odměny za práci ve prospěch státu. Trestný čin podle tohoto rozsudku spáchala obviněná tím, že dne 11. 5. 1986 kolem 18.40 hod. na křižovatce ulic Leninova, Havlíčkova, Pavelčákova v Olomouci si jako řidička osobního automobilu zn. Škoda 120 L SPZ OCE 16-59 nepočínala dostatečně opatrně a na přechodu pro chodce zachytila chodkyni R. P., která přecházela vozovku z pravé strany a způsobila jí zejména zlomeninu horního ramene kosti stydké vpravo s následným nutným léčením do 3. 6. 1986.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Uvedl v ní, že ve věci nebyla učiněna úplná a správná skutková zjištění a v důsledku toho je odsuzující rozsudek vadný. K tomu, aby mohl být zjištěn průběh dopravní nehody a zavinění obviněné na nehodě, bylo třeba, aby byl příbrán znalec z oboru silniční dopravy, který by pomohl objasnit některé technické otázky. Tímto způsobem nebylo řízení v této věci doplněno a navíc krajský soud nesprávně vyložil některá ustanovení vyhl. č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal z podnětu podané stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předchází, a shledal, že zákon byl porušen.

Obviněná v přípravném řízení a později i u soudu mimo jiné uvedla, že poškozenou poprvé spatřila, když byla s vozidlem v prostoru odbočujících kolejových pásů tramvaje. V té době šla poškozená po chodníku k vyznačenému přechodu pro chodce. Proto obviněná pokračovala v jízdě rychlostí asi 40 km/h. Poškozená se před vstupem do vozovky zastavila a rozhlédla na obě strany a potom zprava vstoupila na přechod před její automobil. V této době byla s vozidlem asi 1 m od přechodu a ačkoliv na vstup poškozené reagovala ihned brzděním a vybočením automobilu vlevo, nepodařilo se jí na krátkou vzdálenost zastavit a došlo ke střetnutí s chodkyní.

Poškozená mimo jiné uvedla, že v kritické době přšelo, měla v ruce deštník a vstoupila na vyznačený přechod pro chodce, když žádné auto neviděla.

Svědci, kteří by byli nehodu viděli, zjištěni nebyli.

Byl pořízen plánek místa nehody, fotodokumentace místa nehody a poškození vozidla obviněné, z níž je patrné, že došlo k poškození pravého předního blatníku, což nasvědčuje, že poškozená narazila do vozidla zprava.

Z uvedeného je patrné, že bez znalce z oboru silniční a městské dopravy nelze zjistit vznik a průběh nehody, jakož i podíl jednotlivých účastníků na nehodě. Pokud tedy nebyl v přípravném řízení a později u soudu znalec příbrán, je řízení neúplné. Krajský soud nejen neodstranil zmíněný nedostatek, ale navíc za pomoci technických pomůcek sám vypočítal čas, který potřebovala poškozená k chůzi do místa střetnutí, a čas, který potřebovala obviněná k jízdě do téhož místa, a učinil závěr, že jak obviněná, tak i poškozená měly k dispozici stejnou časovou toleranci (asi pro

možnost zabránit střetnutí). Přitom krajský soud pomíjí, že takový výpočet může provést jen znalec.

V dalším spatřuje krajský soud zavinění obviněné na posuzované nehodě v tom, že nereagovala na poškozenou snížením rychlosti jízdy, když neměla jistotu, že poškozená, zřejmě rozhodnuta vstoupit do vozovky, tak neučiní, popřípadě ji neupozornila na svou přítomnost světelným nebo zvukovým signálem.

I když je pravda, že od řidiče motorového vozidla se očekává opatrnost a předvídavost v některých situacích, krajský soud ničím nedovodil, že tomu tak mělo být v posuzovaném případě. Skutečnost, že poškozená měla deštník, protože pršelo, není okolností, která by měla vést obviněnou k předvídavosti, že poškozená je rozhodnuta vstoupit do vozovky i za situace, že přijíždí motorové vozidlo. To také nebylo důvodem k tomu, aby obviněná použila světelnou nebo zvukovou houkačku. Takový požadavek by byl v rozporu s výkladem ustanovení § 23 odst. 1 vyhl. č. 100/1975 Sb.